

MATTHEÛS

20:17-23

Jezus corrigeert het verlangen naar voorrang in Zijn Koninkrijk.

GELEZEN UIT

Herziene Statenvertaling

BELUISTER OF BEKIJK

versvoorvers.org/mattheus/20-17-23

BELUISTER OF BEKIJK

Inhoud

1	Jezus voorzegt Zijn lijden en opstanding	5 min	3
2	Het verzoek van Jakobus en Johannes	7 min	6
3	Leiderschap en grootheid in Gods Koninkrijk	3 min	9
4	De beker en de doop van het lijden	6 min	10
5	Nederigheid tegenover eigen eer en status	4 min	14
	Om verder te lezen		16

1

Jezus voorzegt Zijn lijden en opstanding

We hervatten onze studie van het Evangelie naar Mattheüs, hoofdstuk 20, te beginnen bij vers 17:

En toen Jezus naar Jeruzalem ging, nam Hij de twaalf discipelen onderweg apart bij Zich en zei tegen hen: Zie, wij gaan naar Jeruzalem en de Zoon des mensen zal aan de overpriesters en schriftgeleerden overgeleverd worden, en zij zullen Hem ter dood veroordelen; en zij zullen Hem aan de heidenen overleveren om Hem te bespotten en te geselen en te kruisigen; maar op de derde dag zal Hij opgewekt worden.

MATTHEÛS 20:17-19

Dit is in feite de derde keer dat Jezus dit duidelijk aan Zijn discipelen heeft verteld. Maar deze keer is het moment waarop het werkelijk in vervulling zal gaan veel dichterbij dan bij de vorige twee gelegenheden. Enige tijd daarvoor, waarschijnlijk maanden eerder, was Jezus in Caesarea Filippi geweest. Bij die gelegenheid had Hij tegen hen gezegd:

Wie zeggen de mensen dat ik ben?

Hij had allerlei antwoorden gekregen. Toen zei Hij:

Wie zeggen jullie dat ik ben?

Zijn discipelen zeiden, bij monde van Petrus:

Simon Petrus antwoordde en zei: U bent de Christus, de Zoon van de levende God.

MATTHEÛS 16:16

Jezus was blij te horen dat Petrus dit begreep, want er waren de laatste tijd enkele tegenslagen geweest wat de populariteit van Jezus betreft. De vijfduizend waren Hem niet meer gevolgd, omdat Hij had gesproken over het eten van Zijn vlees en het drinken van Zijn bloed. Zijn populariteit was plotseling sterk afgenomen. Toch ontdekte Hij dat de discipelen nog steeds gelovig waren. Ze geloofden nog steeds dat Hij de Christus was. Hij zei:

En Jezus antwoordde en zei tegen hem: Zalig bent u, Simon Barjona, want vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is.

MATTHEÛS 16:17

Enkele zinnen later begon Hij de discipelen te vertellen dat Hij zou sterven nadat Hij in Jeruzalem aan de overpriesters was overgeleverd, en dat Hij op de derde dag weer zou opstaan. Dat was de eerste keer dat Hij hun dat rechtstreeks vertelde. Dat was in Caesarea Filippi.

Korte tijd later was Hij op de berg van de verheerlijking. Toen Hij van de berg afdaalde, vertelde Hij hun opnieuw hetzelfde:

Toen zij in Galilea verbleven, zei Jezus tegen hen: De Zoon des mensen zal overgeleverd worden in de handen van mensen. En zij zullen Hem doden, maar op de derde dag zal Hij opgewekt worden. En zij werden erg bedroefd.

MATTHEÛS 17:22-23

In de Schriften wordt ons uitdrukkelijk verteld dat Zijn discipelen bij die tweede gelegenheid, toen Jezus die voorspelling deed, onderling bespraken wat Hij toch kon bedoelen met opstaan uit de dood. Ze wisten niet of Hij letterlijk of figuurlijk sprak. Ze begrepen gewoon niet helemaal wat Hij bedoelde.

Nu, veel dichter bij de gebeurtenis zelf, vertelt Jezus het hun opnieuw. Niemand kan dus beweren dat Jezus hen niet heeft gewaarschuwd voor wat er zou komen. Hij zegt:

Zie, wij gaan naar Jeruzalem en de Zoon des mensen zal aan de overpriesters en schriftgeleerden overgeleverd worden, en zij zullen Hem ter dood veroordelen; en zij zullen Hem aan de heidenen overleveren om Hem te bespotten en te geselen en te kruisigen; maar op de derde dag zal Hij opgewekt worden.

MATTHEÛS 20:18-19

Ze begrepen dat niet helemaal. Zelfs nadat Jezus gestorven was, begrepen ze pas bij Zijn opstanding wat Hij had voorspeld. Blijkbaar zaten ze gewoon op een andere golflengte. Ze waren niet in een toestand waarin die informatie werkelijk in hun gedachten kon blijven hangen en waarin ze konden begrijpen waar Hij het over had. Het was niet moeilijk of onduidelijk, maar sommige mensen horen nu eenmaal alleen wat ze willen horen en sluiten de dingen buiten die ze niet willen horen. Ze wilden beslist niet horen dat Hij gekruisigd zou worden. Waarschijnlijk sloten ze daarom alles buiten wat Hij op dat moment zei, en hoorden ze het zelfs niet toen Hij zei:

En toen Jezus naar Jeruzalem ging, nam Hij de twaalf discipelen onderweg apart bij Zich en zei tegen hen: Zie, wij gaan naar Jeruzalem en de Zoon des mensen zal aan de overpriesters en schriftgeleerden overgeleverd worden, en zij zullen Hem ter dood veroordelen; en zij zullen Hem aan de heidenen overleveren om Hem te bespotten en te geselen en te kruisigen; maar op de derde dag zal Hij opgewekt worden.

MATTHEÛS 20:17-19

2

Het verzoek van Jakobus en Johannes

Ironisch genoeg staat er in vers 20:

Toen kwam de moeder van de zonen van Zebedeüs met haar zonen naar Hem toe. Zij knielde voor Hem neer om Hem iets te vragen. Hij zei tegen haar: Wat wilt u? Zij zei tegen Hem: Zeg dat deze twee zonen van mij mogen zitten, de één aan Uw rechter- en de ander aan Uw linker hand in Uw Koninkrijk. Maar Jezus antwoordde en zei: U weet niet wat u vraagt; kunt u de drinkbeker drinken die Ik drinken zal, en met de doop gedoopt worden waarmee Ik gedoopt word? Zij zeiden tegen Hem: Dat kunnen wij. En Hij zei tegen hen: Mijn drinkbeker zult u wel drinken, en met de doop waarmee Ik gedoopt word, zult u gedoopt worden; maar het zitten aan Mijn rechter- en aan Mijn linker hand is niet aan Mij om te geven, maar het zal gegeven worden aan hen voor wie het bestemd is door Mijn Vader. En toen de andere tien dit hoorden, namen zij het de twee broers zeer kwalijk. En toen Jezus hen bij Zich geroepen had, zei Hij: U weet dat de leiders van de volken heerschappij over hen voeren, en de groten macht over hen uitoefenen. Maar zo zal het onder u niet zijn; maar wie onder u groot wil worden, die moet uw dienaar zijn; en wie onder u de eerste wil zijn, die moet uw dienaar zijn, zoals ook de Zoon des mensen niet gekomen is om gediend te worden, maar om te dienen, en Zijn ziel te geven tot een losprijs voor velen.

MATTHEÛS 20:20-28

Dit is werkelijk verbazingwekkend, want Jezus sprak met hen over Zijn naderende dood. We weten dat het niet tot hen doordrong en dat ze het niet begrepen. Maar het is verbazingwekkend dat in deze directe context twee van Zijn discipelen naar Hem toe komen en vragen om vooraanstaande posities in Zijn Koninkrijk. Zelfs als ze hadden begrepen — wat niet zo was — dat Zijn dood gevolgd zou worden door een opstanding en een verhoging, en dat Jezus in Zijn Koninkrijk op de troon aan de rechterhand van Zijn Vader zou zitten, enzovoort, zelfs als ze dat hadden begrepen en ze naast die troon een positie zochten, lijkt het in deze onmiddellijke context buitengewoon ongevoelig. Jezus heeft het erover dat Hij geïgelseld, verworpen en bespot zal worden en zal sterven, en dan zeggen zij: „O, trouwens, mogen wij de ereplaatsen aan Uw rechterhand en Uw linkerhand krijgen?” Dat is natuurlijk wat ze bedoelen wanneer ze spreken over zitten aan de rechterhand en de linkerhand.

Nu zou je kunnen zeggen: „Nou, Steve, die broers kwamen niet naar Jezus toe. Hier staat dat hun moeder dat deed.” Er staat dat hun moeder samen met haar zoons kwam, dat ze neerknielden en Jezus iets vroegen. Hij zei:

Wat wil je?

Zij zei:

Zorg ervoor dat deze twee zonen van mij in uw koninkrijk naast u mogen zitten, de een rechts en de ander links van u.

Dit verhaal wordt ook verteld in Markus 10, vers 35 tot en met 45, en daar wordt de moeder niet genoemd. Daar staat alleen dat Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, kwamen en dit verzoek deden. Mattheüs geeft ons eenvoudigweg meer details. Ze kwamen niet alleen. Ze brachten hun moeder mee en lieten hun moeder namens hen spreken.

Dit verschilt eigenlijk niet zoveel van wat we in het boek Exodus lezen. We lezen dat Mozes de farao tegemoet trad, en dat Mozes dit zei en Mozes dat zei, enzovoort, terwijl we uit andere passages weten dat het in werkelijkheid Aäron was die namens hem sprak. Aäron en Mozes gingen samen naar de farao. Hoewel Aäron het woord

voerde, voerde hij het woord namens Mozes. Daarom staat er in het verhaal dat Mozes dit of dat zei. Niet dat hij het met zijn eigen mond zei, maar hij zei het door zijn woordvoerder.

Zo kwamen ook deze broers iets vragen. Ze deden dat niet met hun eigen mond. Ze deden het via een woordvoerder, hun moeder. Waarom zouden ze haar kiezen? Als je de verschillende uitspraken in de andere evangeliën met elkaar vergelijkt, zul je trouwens ontdekken dat de moeder van deze twee broers een zus was van Maria, de moeder van Jezus. Om dat iets overzichtelijker te zeggen: het betekent eenvoudigweg dat Jakobus en Johannes, de zonen van Zebedeüs, volle neven van Jezus waren, en dat hun moeder, Salome, een zus was van Maria, de moeder van Jezus. Salome was dus Jezus' eigen tante. Dat kan wel of geen rol hebben gespeeld bij de keuze van de discipelen om hun moeder naar Hem toe te sturen. Maar het lijkt erop dat ze misschien dachten dat Jezus eerder geneigd zou zijn een verzoek van de zus van Zijn moeder in te willigen dan wanneer de discipelen eenvoudigweg namens zichzelf kwamen.

Nu komt zij en zegt: „Geef deze zoons deze posities.” Ze geeft geen enkele reden waarom Hij dat zou moeten doen. Ze zegt niet: „Mijn zoons zijn beter dan deze andere discipelen. Ze zijn overduidelijk minder dwaas. Ze zijn minder onstuimig. Ze zijn niet zoals die Petrus, die altijd zonder goed na te denken ergens op afstormt. Ze zijn begaafder dan sommige van deze andere mannen. Daarom denk ik echt dat U er goed aan zou doen hen in Uw Koninkrijk aan de rechterhand en de linkerhand te hebben. Ik denk dat zij de bekwaamsten van Uw groep zijn.” Ze voerde niet zo'n soort argument aan. Ze vroeg alleen om die positie voor hen. Het lijkt erop dat ze dacht dat alleen al het vragen misschien een reden voor Jezus zou zijn om het toe te staan. Alsof er misschien een familievoorrecht bestond, een vorm van vriendjespolitiek die Jezus hier zou moeten toepassen.

Hoe dan ook, Jezus stond het hun niet toe. Het is interessant dat Hij hen niet streng bestrafte, hoewel de houding van deze broers volkomen misplaatst was toen ze hun moeder stuurden om voor hen te spreken en dit verzoek te doen. Daar wijst Hij op milde wijze op. Hij benoemt het pas werkelijk als zonde van hoogmoed en egoïsme

wanneer de andere discipelen erover klagen. Maar voordat dat gebeurt, antwoordde Jezus, misschien op milde toon vanwege de zus van Zijn moeder die daar het verzoek deed:

Je weet niet wat je vraagt.

3

Leiderschap en grootheid in Gods Koninkrijk

Aan de rechterhand en de linkerhand van Jezus zitten in het Koninkrijk — je weet werkelijk niet waar je om vraagt. Eén reden daarvoor is dat je niet weet wat het Koninkrijk is. Zij dachten dat het Koninkrijk een soort politiek koninkrijk zou worden, waarin politieke eerbewijzen aan de gunstelingen zouden worden verleend. Dat is wat er in aardse koninkrijken gebeurt. Een paar verzen later zegt Jezus heel duidelijk dat de heersers van de heidenen het zo doen, maar dat het onder jullie niet zo zal zijn. Hij wil Zijn discipelen duidelijk maken dat Zijn Koninkrijk niet volgens dezelfde beginselen van gezag en voorrecht zal functioneren als de koninkrijken van de heidenen.

Maar ze begrepen dat niet, omdat ze dachten dat het Koninkrijk van God onder de Messias sterk zou lijken op het koninkrijk Israël onder David. Er was veel reden om dit te geloven, want veel van de profetieën over de Messias en Zijn Koninkrijk, veel van wat de oudtestamentische profeten over dit onderwerp zeiden, was verwoord in taal die aan David en zijn koninkrijk deed denken. De heidenen zullen Hem dienen, enzovoort. De Joden zullen een vooraanstaande positie innemen. De discipelen hoopten dus, net als de meeste Joden, dat de komst van het Koninkrijk van de Messias zou betekenen dat het Joodse volk boven de heidenen zou komen te staan. Ze hoopten dat ze een koninkrijk zouden krijgen dat sterk leek op elk ander koninkrijk, met een koning, zijn kabinet, zijn staf en zijn kleine bevoorrechte groep, de mensen uit zijn naaste kring. Dat was waar de discipelen op hoopten. Ze hoopten op posities van gezag, macht en voorrecht in het koninkrijk dat, naar ze hoopten, spoedig tot stand zou komen. Daarom zei Jezus:

Je weet niet wat je vraagt.

Om te beginnen zijn aan het Koninkrijk waarover we spreken niet de voorrechten verbonden waarnaar jullie verlangen. Het heeft voorrechten, dat is zeker, maar die zijn van een andere aard. Het is niet het voorrecht om over mensen te kunnen heersen. Dat is niet wat het Koninkrijk van God aanbiedt aan degenen die Zijn gunstelingen zijn, als er al gunstelingen zijn. Het biedt hun niet het voorrecht om over mensen te heersen, maar om mensen te dienen. Dit is een Koninkrijk van geestelijke aard, en de beste vorm van leiderschap is dienaarschap.

Even later in dezelfde passage gaat Hij hier wat verder op in. Maar Hij zegt:

Je begrijpt niet wat Ik bedoel als Ik het over Mijn Koninkrijk heb. Je weet niet wat datgene waar je om vraagt werkelijk inhoudt.

Om groot te zijn in het Koninkrijk moet je in feite aan jezelf sterven. Het vereist dat je de beker drinkt die Ik moet drinken en gedoopt wordt met de doop waarmee Ik gedoopt moet worden.

4

De beker en de doop van het lijden

Deze verwijzing naar gedoopt worden met de doop waarmee Jezus gedoopt moet worden, is ongebruikelijk, omdat het Griekse woord voor dopen ‘onderdompelen’ betekent. Dat is wat het Griekse woord baptizo betekent: onderdompeling, verzinking of overweldigd worden door vloeistof, door water of iets dergelijks. Zo spreekt de Bijbel over Johannes die mensen in de rivier doopt, over Jezus die doopt en over de apostelen die dopen. Dit verwijst vaak naar onderdompeling in water. In de Schrift worden ook andere dopen genoemd. Er wordt gesproken over gedoopt worden in de Heilige Geest en in vuur. Dat zijn andere onderdompelingen, van een andere aard. Ze zijn niet lichamelijk, maar toch zijn het manieren waarop het woord doop wordt gebruikt.

In dit verband spreekt Jezus over Zijn lijden. De doop waarmee Hij gedoopt moet worden, betekent dat Hij overweldigd en ondergedompeld zal worden in lijden en pijn. Hij zegt tegen hen:

Maar Jezus antwoordde en zei: U weet niet wat u vraagt; kunt u de drinkbeker drinken die Ik drinken zal, en met de doop gedoopt worden waarmee Ik gedoopt word? Zij zeiden tegen Hem: Dat kunnen wij.

MATTHEÛS 20:22

Jezus sprak natuurlijk ook over deze beker in de hof van Gethsémané. Je zult je herinneren dat Hij daar bad en zei:

En nadat Hij iets verder gegaan was, wierp Hij Zich met het gezicht ter aarde en bad: Mijn Vader, als het mogelijk is, laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan. Maar niet zoals Ik wil, maar zoals U wilt.

MATTHEÛS 26:39

Toen de soldaten kwamen om Jezus te arresteren en Petrus zijn zwaard trok om Jezus te verdedigen, zei Jezus:

Jezus dan zei tegen Petrus: Steek uw zwaard in de schede. De drinkbeker die de Vader Mij gegeven heeft, zal Ik die niet drinken?

JOHANNES 18:11

Met andere woorden: de beker van lijden en dood.

Hij zei:

Maar Jezus zei tegen hen: U weet niet wat u vraagt. Kunt u de drinkbeker drinken die Ik drink, en met de doop gedoopt worden waarmee Ik gedoopt word?

MARKUS 10:38

De discipelen hadden geen idee waar Hij het over had, dus ze zeiden eenvoudig:

En zij zeiden tegen Hem: Dat kunnen wij. Maar Jezus zei tegen hen: De drinkbeker die Ik drink, zult u wel drinken, en met de doop waarmee Ik gedoopt word, zult u gedoopt worden,

MARKUS 10:39

Ze zeiden dat zo gemakkelijk, omdat ze natuurlijk totaal niet begrepen wat Jezus zou doormaken, laat staan wat zijzelf zouden doormaken. Het is niet duidelijk of ze zo gretig zouden zijn geweest als ze het hadden geweten. Maar toch dachten ze:

Wat er ook voor nodig is, we doen het. We kunnen het aan.

Hij zei tegen hen:

En Hij zei tegen hen: Mijn drinkbeker zult u wel drinken, en met de doop waarmee Ik gedoopt word, zult u gedoopt worden; maar het zitten aan Mijn rechter- en aan Mijn linker hand is niet aan Mij om te geven, maar het zal gegeven worden aan hen voor wie het bestemd is door Mijn Vader.

MATTHEÛS 20:23

Jezus geeft dus aan:

Ik ben blij dat jullie zeggen dat jullie met deze doop gedoopt kunnen worden en uit deze beker kunnen drinken, want dat zullen jullie ook moeten doen. Maar ik kan jullie de plaatsen waar jullie om vragen niet geven, want daar ga ik niet over. Ik sta zelf

onder het gezag van Mijn Vader en doe Zijn wil, en Hij heeft die plaatsen bestemd voor wie Hij maar wil.

Het is interessant dat de woorden van Jezus wel suggereren dat er misschien zulke posities aan Zijn rechter- en linkerhand zullen zijn. Misschien zijn zulke posities beschikbaar. Hij zegt niet wie ze zullen innemen en Hij geeft ook niet aan dat christenen zich druk zouden moeten maken over wie ze zullen innemen. We moeten niet eerezuchtig streven naar bijzonder gezag of voorrecht in het Koninkrijk, want dat is de verkeerde geest. Dat verschilt van de geest van Christus Zelf. Hij waakte niet jaloers over Zijn gezag. Hij kwam om te dienen en niet om gediend te worden.

Misschien komt er een tijd dat we zullen ontdekken dat twee personen werkelijk aan de rechter- en linkerhand van Jezus zitten. Maar Hij zei niet wie dat zouden zijn, en Hij zei zelfs niet noodzakelijkerwijs dat Hij wist wie dat zouden zijn. Hij zei dat, wat die posities ook inhielden, het het voorrecht van de Vader was om ze toe te kennen. Dus ook al zou Hij ze misschien aan iemand willen geven, het zou niet binnen Zijn bevoegdheid liggen om dat te doen. Ze vroegen het aan de verkeerde persoon. Ze vroegen Jezus om een voorrecht dat Hij niet eens bij machte was te verlenen. Maar omdat het onderwerp nu eenmaal ter sprake was gekomen, zei Hij:

Jullie zullen inderdaad uit dezelfde beker moeten drinken als Ik en met dezelfde doop gedoopt moeten worden als Ik.

Jakobus, een van deze twee mannen, was inderdaad de eerste van de apostelen die als martelaar stierf. Stefanus, de eerste christelijke martelaar, was geen apostel. Maar van de twaalf apostelen was Jakobus de eerste die als martelaar stierf. In Handelingen hoofdstuk 12 lezen we dat Herodes Jakobus liet onthoofden. Jakobus dronk dus beslist uit de beker waaruit Jezus dronk.

Wat de doop van het lijden betreft: Johannes is, voor zover we weten, niet als martelaar gestorven, maar hij heeft wel geleden. We lezen in Handelingen hoofdstuk 4 en 5 dat hij samen met Petrus gevangengezet en geslagen werd vanwege zijn getuigenis. En daarmee is waarschijnlijk nog niet alles gezegd over de mate waarin hij heeft geleden. Er bestaat een overlevering dat hij op een bepaald moment in brandende of kokende olie werd gedompeld om hem te doden. Dat was een doop, nietwaar? Maar volgens de overlevering werd hij op bovennatuurlijke wijze gespaard.

Hij raakte door deze onderdompeling in kokende olie niet gewond. Daarom werd hij verbannen naar het eiland Patmos, waar hij de visioenen kreeg die later het boek Openbaring zouden vormen. Dat is dezelfde Johannes.

Deze mannen hebben dus wel degelijk lijden meegemaakt. Maar we hebben geen enkele reden om te geloven dat zij zich nu aan de rechter- en linkerhand van Jezus bevinden, aangezien Jezus Zelf zei dat Hij dat niet kon beloven. Nog belangrijker is dat ze zich er niet druk om hadden moeten maken. Het was een verkeerde manier van denken van de discipelen waardoor ze in Zijn Koninkrijk een bijzonder voorrecht boven anderen wilden hebben.

5

Nederigheid tegenover eigen eer en status

Het is de geest van het christendom om anderen goede dingen toe te wensen, niet in de eerste plaats jezelf. Dat geldt vooral in een situatie waarin jouw voorrecht anderen dat voorrecht zou ontnemen. Als er inderdaad maar twee posities waren, een zitplaats aan de rechterhand en een zitplaats aan de linkerhand van Jezus, zou dat betekenen dat wie die plaatsen ook innam, dat ten koste van de anderen deed, want er zijn maar twee zitplaatsen. Naar die twee zitplaatsen verlangen, betekent dus verlangen dat anderen ze niet krijgen.

Het ligt iets anders als je verlangt naar een voorrecht of een bepaald voordeel dat iedereen zou kunnen hebben, en je verlangen ernaar je in geen enkel opzicht boven anderen plaatst. Maar zij verlangden naar een positie die hen boven anderen zou plaatsen. En dat is beslist niet de geesteshouding die Jezus bij Zijn discipelen wilde aanmoedigen.

Nog eerder, in hoofdstuk 18, vers 1, lezen we:

Op dat moment kwamen de discipelen bij Jezus en zeiden: Wie is toch de belangrijkste in het Koninkrijk der hemelen?

MATTHEÛS 18:1

Het was een soortgelijke bezorgdheid.

En Jezus riep een kind bij Zich en zette dat in hun midden. En Hij zei: Voorwaar, Ik zeg u: Als u zich niet verandert en wordt als de kinderen, zult u het Koninkrijk der hemelen beslist niet binnengaan. Wie zich dan zal vernederen als dit kind, die is de belangrijkste in het Koninkrijk der hemelen.

MATTHEÛS 18:2-4

Hier zien we dat de discipelen zich bij meer dan één gelegenheid druk maakten over hun eigen grootheid en hun eigen status, en Jezus ontmoedigt deze houding. Wat ik verbazingwekkend vind, is hoe mild Hij dat doet. Naar mijn idee had die houding een behoorlijk scherpe terechtwijzing van Hem moeten uitlokken. Maar we moeten voorzichtig zijn met hoe we over deze mannen oordelen, want wij zijn door Jezus en door de rest van het Nieuwe Testament onderwezen over zaken waarover zij nog niet volledig waren onderwezen.

Zij waren nog vrijwel helemaal kinderen van hun tijd. Wij zijn sterker gevormd door een christelijk tijdperk, of in elk geval door een tijd waarin de christelijke openbaring over de noodzaak van nederigheid, dienstbaarheid en het opgeven van onze positie ten behoeve van anderen, door de invloed van de Bijbel werkelijk onze cultuur heeft doortrokken. Daarom is er voor ons minder excuus als we zulke houdingen hebben als zij hadden. Zij waren werkelijk nog maar beginners in het christendom en wisten heel weinig van de geesteshouding waartoe Jezus Zijn discipelen riep.

Deze twee mannen vroegen Jezus bij een andere gelegenheid, in het Evangelie van Lukas, of ze vuur uit de hemel moesten laten neerdalen op bepaalde steden die weigerden Jezus en de apostelen gastvrijheid te betonen. Ze zeiden:

Toen de discipelen Jakobus en Johannes dat zagen, zeiden zij: Heere, wilt U dat wij zeggen dat er vuur van de hemel moet neerdalen en hen verteren, zoals ook Elia gedaan heeft?

LUKAS 9:54

Jezus zei:

Maar Hij keerde Zich om, bestrafte hen en zei: U beseft niet wat voor Geest u hebt, want de Zoon des mensen is niet gekomen om zielen van mensen te gronde te richten, maar om ze te behouden. En zij gingen naar een ander dorp.

LUKAS 9:55-56

Deze mensen, de zonen van de donder, Jakobus en Johannes, leken vaak een beetje op Petrus doordat ze overhaaste conclusies trokken. Vooral begrepen ze verkeerd wat voor Persoon Jezus was, wat voor mensen Hij hen riep te zijn en wat voor Koninkrijk Hij kwam brengen. We zullen Zijn antwoord aan hen wat nauwkeuriger bekijken, want het is heel belangrijk dat we deze les niet missen. De hedendaagse kerk heeft die veel te vaak gemist.

Om verder te lezen

Alle bijbelteksten die in deze lezing aan bod komen, in de volgorde waarin ze gebruikt zijn.

- Mattheüs 20:17-19
- Mattheüs 16:16
- Mattheüs 16:17
- Mattheüs 17:22-23
- Mattheüs 20:18-19
- Mattheüs 20:20-28
- Mattheüs 20:22
- Mattheüs 26:39
- Johannes 18:11
- Markus 10:38
- Markus 10:39
- Mattheüs 20:23
- Mattheüs 18:1
- Mattheüs 18:2-4

- Lukas 9:54
- Lukas 9:55-56

Lezing © Steve Gregg / The Narrow Path. Nederlandse vertaling © 2026 Vers voor Vers. De bijbeltekst in deze uitgave is ontleend aan de Bijbel in de Herziene Statenvertaling, © 2010/2016 Stichting HSV.